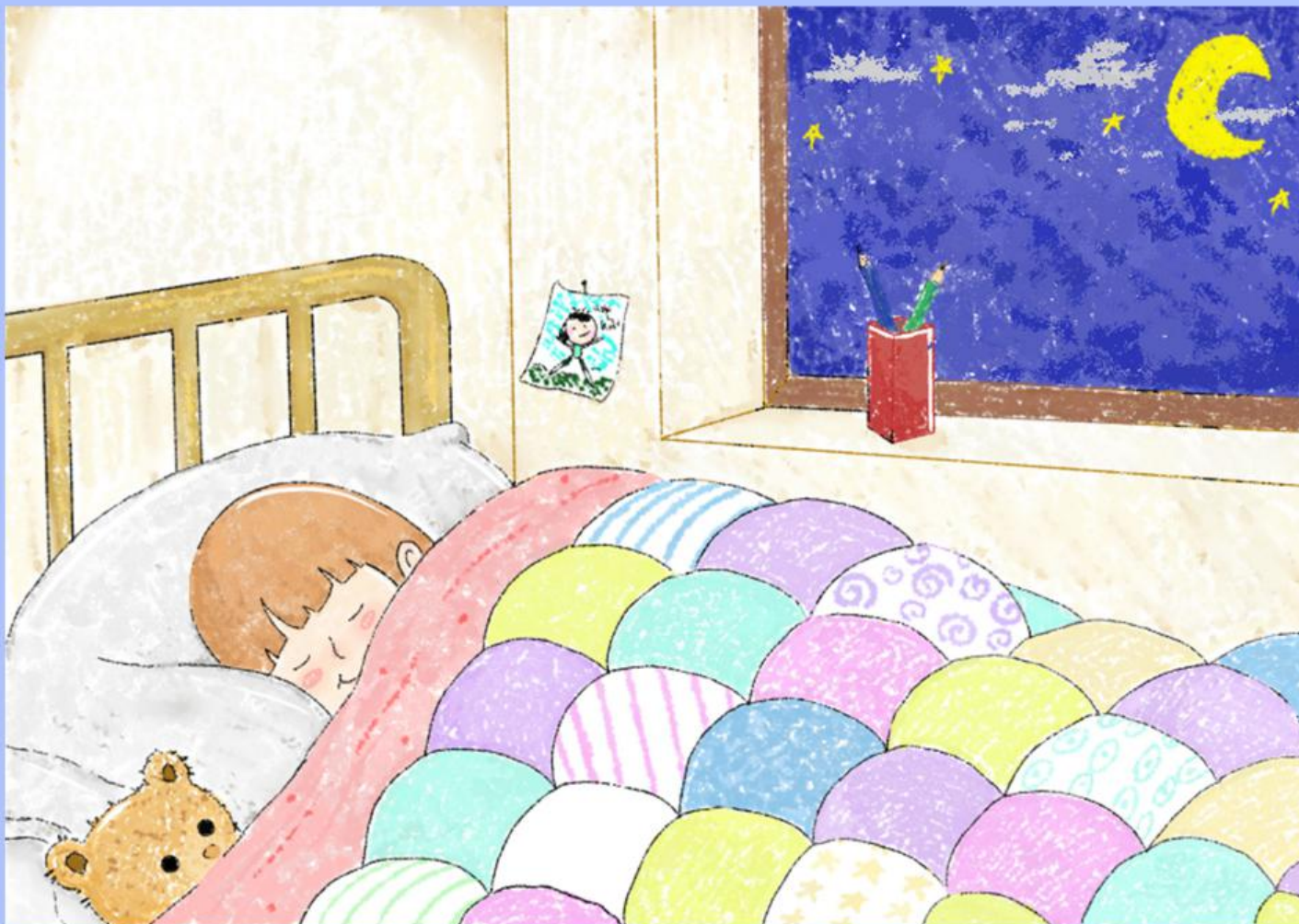

บ้านหนูเองก็มีเงาประหลาด

วันนี้เป็นวันเปิดเทอมวันแรกของหนูหรรษา เมื่อหนูหรรษากลับมา
จากโรงเรียนด้วยความเหนื่อยเหนื่อย หนูหรรษาจึงรีบเข้านอนใน
ห้องนอนของตัวเอง

เปรี๊ยะ เปรี๊ยะ!! เสียงฟ้าร้องและพายุฝนดังขึ้น
กลางดึก เสียงนั้นดังมากจนทำให้หุนองหุนิงตื่นขึ้นมา

หนูนงนี่ที่บ๊องตื่นด้วยความตกใจ ได้หันหน้าไปเห็นเงา
สีดำ เงานั้นเป็นเงาที่มีรูปทรงประหลาดมีขนาดตัวที่
ใหญ่ ดำดำ ทำตาวิบวาว มีเล็บยาวๆ

หุญงหุญงเห็นเงา นั้นแล้วรู้สึกกลัวมากจนไม่กล้าทำอะไร
นอกจากนอนหลับตาปี และหุญงหุญงก็เผลอหลับไป

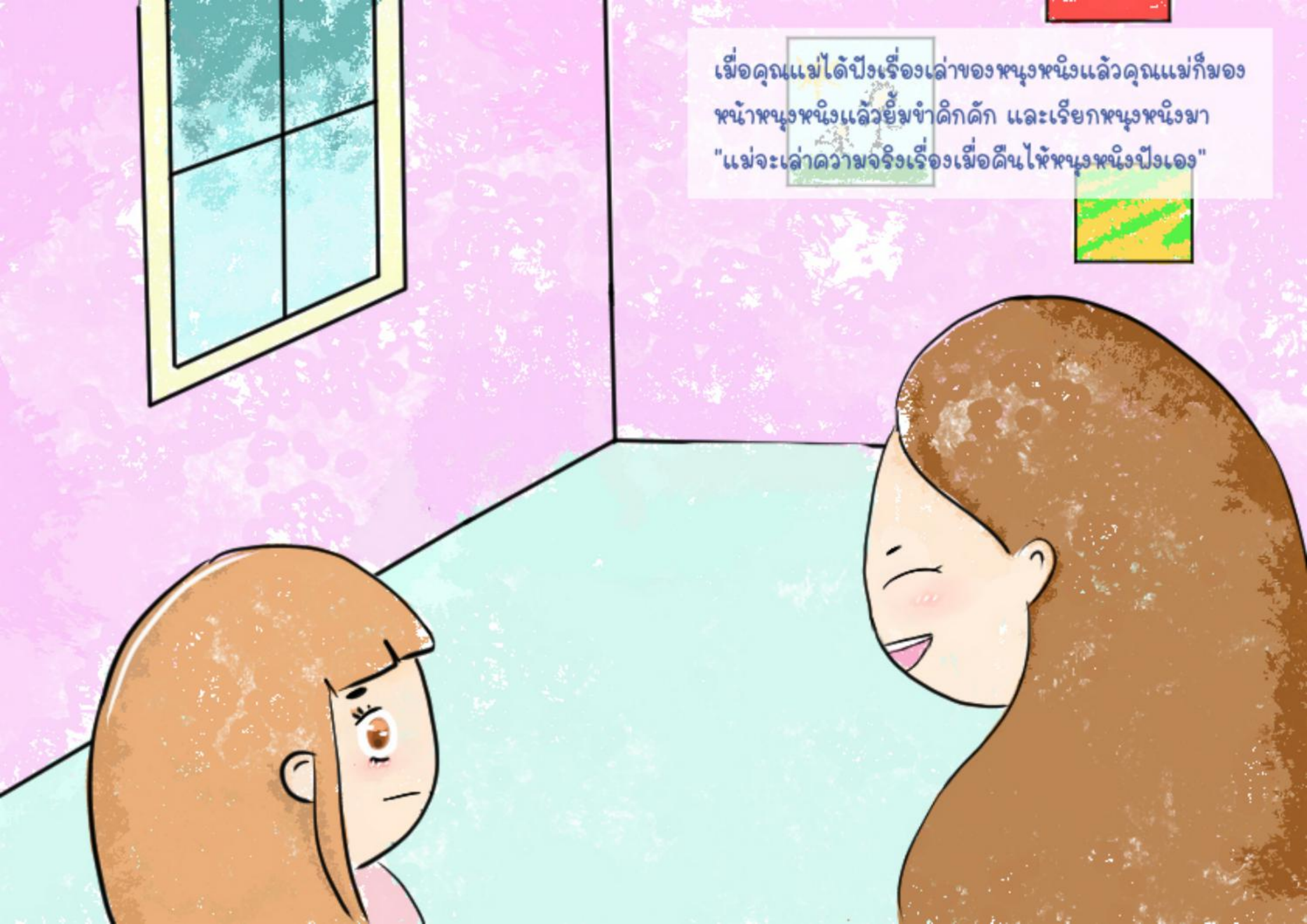

เข้าวันถัดมาหุนงหุนงตื่นนอนและรีบวิ่งไปหาคุณแม่ หุนงหุนงเล่าให้คุณแม่ฟังว่าเมื่อคืนหุนงหุนงตื่นขึ้นกลางดึกเพราะเสียงผ้าป่าและหุนงหุนงเจอกับสัตว์ประหลาดตัวใหญ่สีดำหน้าตาน่ากลัวและสัตว์ประหลาดตัวนั้นยังมีดวงตาก็โตและมีตาวิบวาบ

เมื่อคุณแม่ได้ฟังเรื่องเล่าของหนูนงนึ่งแล้วคุณแม่ก็มองหน้าหนูนงนึ่งแล้วยิ้มขำดีก๊าก และเรียกหนูนงนึ่งมา "แม่จะเล่าความจริงเรื่องเมื่อคืนให้หนูนงนึ่งฟังเอง"

โอ้เอ๋ย ก็แท็กี่ดีอนี่ชายของหนูเองนี่เง่า
นี่ชายของหนูเองนี่เง่ากำลังเล่นกับเจ้าเหมียว
แมวสีขาวดำที่พี่ชายรักมาก

ตอนนี้หนูนงนึ่งรู้แล้วว่าเงาประหลาดที่หนูนงนึ่งเห็นจริงๆ
แล้วเป็นเงาของหนูนงนึ่งกลัวและดีดไปเอง หนูนงนึ่งจะไม่
กลัวเงาประหลาดอีกแล้ว

